

РЕШЕНИЕ

№ 84

гр. София, 28 февруари 2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, трето наказателно отделение, в публично заседание на седемнадесети февруари две хиляди двадесет и трета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДАНИЕЛА АТАНАСОВА

ЧЛЕНОВЕ: МАЯ ЦОНЕВА

МАРИЯ МИТЕВА

при участието на секретаря : Невена Пелова
и в присъствието на прокурора Божидар
Джамбазов изслуша докладваното от съдия
Мария Митева н. дело № 87/2023 година

Производството по делото е образувано на основание чл. 346, т. 1 от НПК по касационен протест на прокурор при Софийска апелативна прокуратура срещу Решение № 390/14.12.2022 г. по ВНОХД № 1004/2022 г. по описа на Софийския апелативен съд, Наказателно отделение, десети състав, с което първоинстанционната присъда на Специализирания наказателен съд, осми състав по НОХД № 3830/2021 година е била потвърдена.

В касационния протест, който поначало не е особено съдържателен, се излагат аргументи за незаконосъобразност на атакувания съдебен акт, тъй като неправилно е приложен материалния закон и са допуснати съществени процесуални нарушения. В по-голямата си част протестът представлява препис на мотивите на въззивния съд, а след това прокурорът прави свой анализ на доказателствата, който удовлетворява обвинителната теза. Най-сетне се развиват кратки съображения, за това, че въззивната инстанция е нарушила изискванията по чл. 14, ал. 1 НПК и по чл. 107, ал. 3 НПК. Сочи се, че АС – София не е изпълнил задълженията си за обективно, всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по делото и събраните доказателствени материали не са били оценени според действителното им съдържание. Изтъква се, че въззивният съд е нарушил изискването да събира и проверява както оправдателни доказателства, така и такива, които разобличават обвиняемия и отегчават неговата отговорност. Излагат се доводи, че без основание въззивният съд не е кредитирал показанията на свидетелите П. и К., тъй като техните показания са достоверни, не са противоречиви и изолирани, поради което е следвало да бъдат поставени в основата на присъдата по отношение обвинението за извършено от подсъдимата престъпление по чл. 325, ал. 1 НК.

Подчертава се, че допуснатите съществени нарушения на съдопроизводствените правила са довели до превратно установяване на фактическата обстановка по отношение на съдържанието на диалога между подс. С. И. и полицейските служители, като решаващият съд неправилно е приел, че по делото е останало недоказано, че на инкриминираната дата и място, подсъдимата в присъствието на около двадесетина човека, на висок глас, употребила нецензурните изрази, посочени в обвинителния акт по адрес на двамата полицаи.

В заключение е отправено искане, атакуваното решение да бъде отменено в частта, в която подс. С. И. е била призната за невинна и оправдана по обвинението да е извършила престъпление по чл. 325, ал. 1 НК и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на АС – София.

В съдебно заседание пред касационната инстанция представителят на ВКП поддържа касационния протест на АП – София по изложените в него съображения. Сочи, че неправилно са били пренебрегнати категоричните свидетелски показания на свидетелите П., К., Т. и Д., които обосновават тезата за извършено от подсъдимата престъпление по чл. 325, ал. 1 НК.

Моли касационният протест да бъде уважен.

Защитникът на подс. С. И., адв. В. развива съображения, че депозираният протест на практика е без мотиви, тъй като се преповтарят едни и същи диспозитиви и липсват конкретни оплаквания за нарушените принципи по чл. 14, ал. 1 и чл. 107 НПК. Изтъква, че съображенията в протеста са объркани и непоследователни. Сочи, че решението на въззивния съд е мотивирано и към аналитичната дейност на съда не може да бъде отправен упрек.

Моли атакуваното въззивно решение да бъде потвърдено.

Подс.С. И. в лична защита подкрепя казаното от нейния защитник.

В последната си дума подсъдимата моли за справедливост. Заявява, че през целия си живот се е държала възпитано, съблюдавала е моралните ценности и в речника ѝ не съществуват такива думи, каквито се твърди, че е употребила. Изтъква, че това, което са казали полицаите по отношение на нея, е абсолютна лъжа с цел отмъщение.

Върховният касационен съд, трето наказателно отделение, като обсъди доводите на страните и извърши проверка в пределите по чл. 347, ал. 1 от НПК, намери за установено следното.

Касационният протест е допустим, но разгледан по същество е неоснователен.

С присъда № 5 от 22.06.2022 г. на СНС, по НОХД № 20211050203830 по описа за 2021 г., 8-ми състав е признал подсъдимата С. С. И., [дата на раждане] в [населено място], българка, българска гражданка, неомъжена, неосъждана, с висше образование, работи, постоянен адрес [населено място], [община], [улица], ЕГН [ЕГН] за НЕВИНОВНА в това, че на 18.02.2020 г. вечерта в [населено място], обл. С., в качеството си на длъжностно лице - следовател в Окръжен следствен отдел при ОП-С., използвала своето служебно положение, за да набави за себе си противозаконна облага - да бъде преустановена извършваната от полицейските служители Д. П. П. и Т. С. К. проверка по ЗДВП и да не бъде прилагана по отношение на собствения лек автомобил марка „Форд“, модел „Т. К.“ е рег. [рег.номер на МПС] , принудителна административна мярка „изземване на табелите с регистрационния номер“, поради което и на основание чл. 304 от НПК я е ОПРАВДАЛ за това да е извършила престъпление по чл. 283 от НК.

С постановения съдебен акт първоинстанционният съд е признал подсъдимата С. С. И. за НЕВИНОВНА и в това, че на 18.02.2020 г. вечерта в [населено място], обл. С. извършила непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото - на висок глас в присъствието на много хора демонстративно крещяла към полицейските служители Д. П. П. и Т. С. К. псувни и заплахи, именно: „ше ви еба майката“, „ше ви еба в гъза“, „аз ще ви оправя и ще ви запомня имената“, „днес сте вие, утре съм аз, после пак сте вие, така стоят нещата в тази система“, поради което и на основание чл. 304 от НПК я е ОПРАВДАЛ по обвинението за престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК.

На основание чл. 190, ал. 1 от НПК, СНС е постановил направените по делото разноски в размер на 796.00 лева да останат за сметка на държавата.

Срещу горепосочения съдебен акт, в срока по чл. 319, ал. 1 от НПК е постъпил протест от прокурор при Специализираната прокуратура, в който се излагат твърдения, че присъдата е неправилна, като поставена при превратно тълкуване на доказателствената съвкупност. Отправено е искане да бъде отменена изцяло оправдателната присъда спрямо подсъдимата С. И. и същата да бъде осъдена по вменените ѝ от прокуратурата обвинения.

С решение № 390 от 14.12.2022 г. на Апелативен съд – София, Наказателно отделение десети състав по ВНОХД № 1004/2022 г. присъда № 5 от 22.06.2022 г. по НОХД № 3830 по описа за 2021 г. на Специализирания наказателен съд е била потвърдена.

Оплакванията в касационния протест са свързани с основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК.

При касационната проверка обаче Върховният касационен съд констатира, че въз основа на събраните възможни и относими доказателства, доказателствени средства и способности за доказване, фактологията по делото е правилно установена и въз основа на нея въззивният съд е достигнал до верни и съответни на закона правни изводи.

Неоснователно е оплакването за допуснати при разглеждането на делото съществени нарушения на процесуалните правила. Обективно не се установяват никакви пропуски и мотивите на въззивния съд отговарят на процесуалния стандарт.

Така при една установена обективно, всестранно и пълно фактология на дейността на подс. С. И., въззивната инстанция е достигнала и до правилни и обосновани правни изводи, че подсъдимата не е осъществила състава на престъпление по чл. 325, ал. 1 НК.

Извършен е прецизен анализ на доказателствените източници от страна на Софийския апелативен съд. Това е така, защото при внимателния прочит на материалите по делото се установява, че решаващият въззивен съд е анализирал внимателно, подробно и задълбочено всички писмени и гласни доказателства и доказателствени средства - приложените по делото документи, показанията на свидетелите П., К., Т., Д., Г. А., М. А. А., К., В., Г. А., проведените очни ставки и обясненията на подс. С. И.. Анализирано е и обсъдено и заключението на приетата по делото техническа експертиза, която до голяма степен допринася за разкриване на обективната истина. След анализ, оценка и съпоставка помежду им с основание е дадена вяра на показанията на свидетелите М. А. А. и Г. А., както и на обясненията на подсъдимата, тъй като те са последователни, безпротиворечиви, логични и взаимодопълващи се. По отношение на св. М. А. А. въззивният съд изрично е посочил в коя част не кредитира неговите показания и по какви съображения. Частите, в които показанията на св. М. А. А. обаче не са били кредитирани, нямат пряко отношение към предмета на делото. Контролираният съд е изложил подробни съображения защо прима, че в показанията на св. М. А. А. не се съзира преднамереност или предубеденост. Тези съображения се споделят и от касационната инстанция, дори което не се налага да бъдат обсъждани подробно. С нужното внимание и критичност са обсъдени и анализирани и обясненията на подс. С. И. и с основание в по-голямата им част им е дадена вяра, защото те са в синхрон с останалите доказателствени източници и се подкрепят от тях.

Показанията на свидетелите П. и К., на които всъщност се базира обвинението също са анализирани подробно и задълбочено и са съпоставени както с останалите гласни доказателствени средства, така и със заключението на приетата

по делото техническа експертиза, от което се установява, че единствените реплики, които са записани и са произнесени от подсъдимата са: „Първо пак сте Вий, после пак съм аз, ей туй е редът...в тъз система”. С основание въззивният съд е дал вяра частично на показанията на свидетелите П. и К. в частите, в които изнесената от тях информация съвпада с показанията и на другите свидетели, частично с обясненията на подсъдимата и със заключението на техническата експертиза. Контролираният съд изрично е посочил в кои части не кредитира показанията на свидетелите П. и К. и е изложил убедителни съображения за това. Следва да се подчертае, че единствено показанията на св. П. както на досъдебното производство, така и в съдебната фаза на процеса са непроменливи относно нецензурните изрази, които твърди, че подсъдимата е употребила на висок глас, а именно ”ще ви еба майката”, ”ще ви еба в гъза”, „аз ще ви оправя и ще ви запомня имената”. В тази част показанията на св. П. не могат да се считат безусловно подкрепени от показанията на св. К., доколкото показанията на този свидетел не са съвсем устойчиви, да известна степен са колебливи и сочи, че забравил ругатните. Липсата на спомен при този свидетел не може да се оправдае с изтеклия период от време, тъй като той не е толкова дълъг, а и случаят не е незначителен и е лесно запомняем. От друга страна св.К. е бил на разстояние от около един метър и половина и е едва ли е възприел целия разговор, при положение, че нито един от другите свидетели по делото не чул подсъдимата да е ругала и то на висок глас. Показанията на свидетелите П. и К. се опровергават и от записа, който е снет и е отразен в заключението на приетата по делото техническа експертиза. Така изолираните показания на св. П., колебливо подкрепени от показанията на св. К., не могат да бъдат солидна доказателствена опора и не допринасят за несъмнената доказаност на обвинението, предявено на подс. С. И., а именно извършването на престъпление по чл. 325, ал. 1 НК.

След като въззивният съд е проверил изцяло правилността на атакувания съдебен акт, анализирал е всестранно, обективно и пълно както гласните, така и писмените доказателствени средства, било е подложено на анализ и експертното заключение, към него не може да бъде отправен упрек, че не е формирал вътрешното си убеждение въз основа на доказателствата по делото и закона.

Софийският апелативен съд не е подходил безкритично към събраните гласни доказателствени средства и писмените доказателствени източници, дал е отговор на всички възражения. Именно чрез задълбочен, критичен и прецизен анализ и на доказателствените материали въззивната инстанция е достигнала до верни правни изводи.

Съгласно чл. 303, ал. 1 и ал. 2 НПК присъдата не може да почива на предположения. Съдът признава подсъдимия за виновен, когато обвинението е доказано по несъмнен начин. При вземане на решението си въззивният съд изцяло се е съобразил с цитираната разпоредба.

Върховният касационен съд не установи да са допуснати съществени процесуални нарушения или законът да не е приложен правилно. Въззивната инстанция не е тълкувала доказателствените материали превратно, а напротив доказателствата и доказателствените средства са оценени с оглед на тяхната информативност и с оглед на действителното им съдържание. При анализа и оценката на доказателствените източници не се констатира нито тенденциозност, нито повърхностност.

Съдът поначало има суверенно право да реши на кои доказателства и доказателствени средства да даде вяра, независимо от това в коя фаза на процеса са депозираны. Преценката си разбира се съдът следва да направи след критичен

анализ и оценка на всички доказателствени източници и при внимателна съпоставка помежду им. Такъв е бил подходът и на въззивният съд.

Предвид на изложените по-горе съображения касационната инстанция намира за неоснователно възраженията залегнали в касационния протест.

Ето защо и на основание чл. 354, ал. 1, т. 1 от НПК, Върховният касационен съд, трето наказателно отделение

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 390/14.12.2022 г. по ВНОХД № 1004/2022 г. по описа на Софийския апелативен съд, Наказателно отделение, десети състав.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.